

[Oluf Jensen.]

Byg eller paa anden Maade kunde faa det Udbytte, som de kan faa ved den Ordning, her er foreslaaet. For det andet vilde det være en Kalamitet med Hensyn til Beskæftigelsesgraden. I den Egn, hvor jeg hører hjemme, vilde det betyde, at ca. 10 000 Mand, som er beskæftigede i Roemarkerne, og ca. 5 000 Mænd, som er beskæftigede ved Fabrikken, foruden alle Funktionærerne vilde blive arbejdsløse. Det vilde ikke alene for Landet, men ogsaa for Købstæderne være en Kalamitet, det vilde bebyrde Hjælpekasserne og forøge Arbejdsløsheden, som jeg synes er stor nok i Forvejen. Desuden vilde, som sagt, Fabrikernes Lukning medføre, at alle de faste Funktionærer muligvis blev uden Beskæftigelse. Endvidere vilde det faa stor Betydning for de private Jernbaner i disse Egne. Der er jo dog endnu private Baner, som giver Overskud, men dette Overskud giver de kun paa Grund af deres Transport af Sukkerroer. Den ærede Ordfører for Venstre er sikkert ogsaa klar over, hvilken Kalamitet det vilde medføre for de paagældende Baner, hvis Sukkerroedyrkingen hørte op. Overskuddet vilde blive forvandlet til et Underskud, og det vilde maaske komme til at svie til de paagældende Kommuner. Det er Grunden til, at jeg paa mit Partis Vegne kan anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Hvad angaar den Pris, der i Lovforslaget er fastsat til Roedyrkerne, 180 Ø. pr. Dobbeltcentner Roer, vil jeg sige, at den absolut ikke er for høj, den er maaske lidt vel lav; men som den højtærede Minister har oplyst, maa dertil lægges Tantieme, og der er ikke liden Sandsynlighed for, at Prisen kan naa op til 2 Kr. At den Pris, der her er Tale om, er noget lav, skal jeg vise ved at nævne de Priser, Roedyrkerne har faaet for Roerne i Løbet af de sidste 10 Aar. Prisen har jo været meget højt oppe. Den højeste Pris har været 609,80 Ø. pr. Dobbeltcentner Roer; det var i 1923—24, medens Prisen i 1922—23 var 606,74. Saa er det stadig gaaet ned. I 1924—25 var Prisen 457,18, i 1925—26 237,26, i 1926—27 280,72, i 1927—28 250,20, i 1928—29 207,22, i 1929—30 197,43 og i 1930—31 146,10, hvortil kommer et Tilskud af 11,33 Ø. pr. Dobbeltcentner, saaledes at Prisen i det Aar var oppe paa henimod 158 Ø. Ærede Medlemmer vil af disse Tal se, at 180 Ø. ikke er nogen høj Pris, men det er min Overbevisning, at naar der er sluttet en Overenskomst mellem Roedyrkernes og Fabrikernes Repræsentanter og Regerin-

gen, maa Roedyrkerne ogsaa mene, at med denne Pris kan det nogenlunde betale sig at dyrke Roer.

Jeg har forstaaet Ministerens Udtalelse i det andet høje Ting saaledes — og det vil jeg gerne have slaaet fast —, at Ministeren, hvis der sker en væsentlig Ændring i Valuta-Situationen, vil være villig til at tage en Revision af Satsene op og eventuelt nedsætte et Voldgiftsnævn til Fastsættelse af disse. Hvis dette maatte blive Tilfældet, gaar jeg ud fra, at saavel Fabrikkerne som Roedyrkerne vil blive repræsenteret i Voldgiftsnævnet.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Venstres Forslag, men kun sige, at det, det gælder om nu, er at komme til et Resultat. Jeg tror, den ærede Ordfører for Venstre maa kunne indse, at som Situationen ligger, er det fuldstændig haabøst at stille et nyt Forslag. Nu maa vi have et Resultat, og det maa komme hurtigt. Det er ganske vist lidt tidligere end de foregaaende Aar, men hverken Fabrikkerne eller Roedyrkerne kan træffe nogen Bestemmelse, før de ved, at Lovforslaget er endeligt vedtaget af Rigsdagen. Det er givet, at Fabrikkerne f. Eks. ikke vil indkøbe Kunstgødning, og Roedyrkerne vil saaledes ikke kunne faa den fornødne Gødning til Sukkerroedyrkingen; saa længe dette Lovforslag ikke er vedtaget.

Jeg har forstaaet Ministerens Foredrag saaledes, at med Hensyn til Transithandel, Skibsprovantering til udenlandske Steder og Mælkekondensering forbliver Forholdene uforandrede, og det glæder mig. Med Hensyn til de industrielle Virksomheder har Ministeren udtalt, og det vil jeg gerne understrege, at de kan faa deres Varer som hidtil til Verdensmarkedets Priser, men selvfølgelig kun paa den Betingelse, at det skal ske gennem De danske Sukkerfabrikker. Jeg vil gerne fremhæve dette, fordi jeg tror, det mange Steder vil vække Tilfredshed, at de forskellige Virksomheder er holdt udenfor Loven.

Paa mit Partis Vegne anbefaler jeg Lovforslaget til meget hurtig og velvillig Behandling.

Jeppesen (Drusebjerg): Under de økonomiske Vanskeligheder, som for Tiden præger vort Samfund, er det af allerstørste Betydning, at der i saa vid Udstrækning som muligt bliver taget Hensyn til vort Lands naturlige Betingelser derigennem, at man prøver paa, saa vidt det staar i Samfundets Magt, i størst muligt Omfang at drage Nytte af vort Lands Produktion og